

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

Επέτειοι: Διεθνής Ημέρα Μνήμης για τα θύματα του Ολοκαυτώματος, Ημέρα Μνήμης των Ελλήνων Εβραίων Μαρτύρων και Ηρώων του Ολοκαυτώματος.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1593 Το Βατικανό οδηγεί σε δίκη τον φιλόσοφο Τζορντάνο Μπρούνο για τις αιρετικές απόψεις του.

1827 Ελληνικά επαναστατικά τμήματα υπό τους Διονύσιο Βούρβακη, Πανούτσο Νοταρά και Βάσο Μαυροβουνιώτη δέχονται επίθεση 2.000 πεζών και 600 ιππέων υπό τον Κιουταχί, στο Καματερό Αττικής. Στη μάχη που επακολούθησε έπεσε ηρωικά ο Βούρβακης μαζί με 300 μαχητές.

1880 Ο εφευρέτης Τόμας Έντισον πατεντάρει τον ηλεκτρικό λαμπτήρα.

1888 Ιδρύεται η Εθνική Γεωγραφική Εταιρεία στις ΗΠΑ, που εκδίδει το περιοδικό National Geographic.

1934 Ο σοβιετικός ηγέτης Στάλιν ισχυρίζεται ότι οι καπιταλιστικές χώρες θα επέλεγαν τη λύση του πολέμου για να βγουν από το αδιέξοδο της οικονομικής ύφεσης.

2010 Ένας άνεμος που φυσάει στη νήσο Μπάροου της Αυστραλίας, στη διάρκεια του κυκλώνα Ολβια το 1996, κατέχει πλέον το νέο παγκόσμιο ρεκόρ ταχύτητας, με 407,2 χιλιόμετρα την ώρα, όπως αναφέρει ο Παγκόσμιος Οργανισμός Μετεωρολογίας.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1756 Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ, αυστριακός συνθέτης. (Θαν. 5/12/1791)

1775 Φρίντριχ Φον Σέλιγγκ, γερμανός φιλόσοφος. (Θαν. 20/8/1854)

1832 Λιούις Κάρολ, φιλολογικό ψευδώνυμο του Τσαρλς Λούντβιτζ Ντόντγκσον, Άγγλος συγγραφέας. (Η Αλίκα στη χώρα των θαυμάτων) (Θαν. 14/1/1898)

ΘΑΝΑΤΟΙ

1901 Τζουζέπε Βέρνι, Ιταλός συνθέτης. (Αϊντα, Ναμπούκο, Ριγκολέτο, Τροβατόρε, Τραβιάτα) (Γεν. 10/10/1813)

1974 Γεώργιος Γρίβας - «Διγενής», κύπριος στρατιωτικός και πολιτικός, ιδρυτής της δεξιάς οργάνωσης «Χ» στην Κατοχή και της απελευθερωτικής οργάνωσης ΕΟΚΑ στην Κύπρο. (Γεν. 5/7/1897)

1980 Στρατής Τσίρκας, φιλολογικό ψευδώνυμο του Γιάννη Χατζηπαντρά, συγγραφέας. (Ακυβέρνητες Πολιτείες) (Γεν. 10/7/1911)

Γεώργιος Γρίβας

Ο Γεώργιος Γρίβας (Χρυσανιιώτισσα, 5 Ιουλίου 1897 - Λεμεσός 27 Ιανουαρίου 1974), γνωστός και με το ψευδώνυμο Διγενής, ήταν Έλληνας αξιωματικός του Ελληνικού Στρατού από την Κύπρο και προσωπικότητα της ιστορίας της Κύπρου. Οργάνωσε και ηγήθηκε του αγώνα των Κυπρίων για Ένωση με την Ελλάδα.

Γεννήθηκε στη Χρυσανιιώτισσα, στην επαρχία Λευκωσίας της Κύπρου, στις 5 Ιουλίου 1897 και μεγάλωσε στο χωριό Τρίκωμο της επαρχίας Αμμοχώστου. Αφού τελείωσε το σχολείο του Τρίκωμου, πήγε στη Λευκωσία όπου φοίτησε στο Παγκύπριο Γυμνάσιο (1909-1915), διαιμνώντας στην οικία της γιαγιάς του. Το 1916, κατατάχθηκε στη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων από την οποία αποφοίτησε το 1919 με το βαθμό του ανθυπολοχαγού του πεζικού. Συμμετείχε στη Μικρασιατική εκστρατεία όπου πολέμησε γενναία. Για τη δράση του παρασημοφορήθηκε και προάχθηκε σε υπολοχαγό. Αργότερα, επιλέχθηκε να φοιτήσει στη Γαλλική Ακαδημία Πολέμου. Το 1925 προάχθηκε σε λοχαγό και το 1935 σε ταγματάρχη.

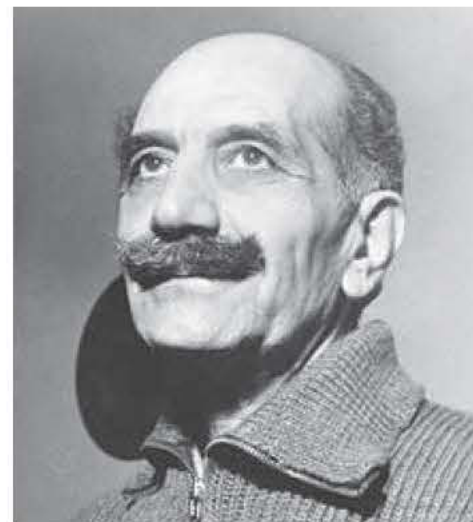
Με την έναρξη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, μετατέθηκε στη διεύθυνση επιχειρήσεων του Γενικού Επιτελείου Στρατού. Κατά την Ιταλική εισβολή εναντίον της Ελλάδας ο Γρίβας μετατέθηκε στο αλβανικό μέτωπο, ύστερα από διαρκή του αιτήματα, όπου και υπηρέτησε ως επιτελάρχης της II Μεραρχίας. Κατά την διάρκεια της Κατοχής, ίδρυσε στην Αθήνα την αντικομμουνιστική Οργάνωση Χ. Το 1946, παραιτήθηκε από την ενεργό υπηρεσία με το βαθμό του αντισυνταγματάρχη.

Μετά την απελευθέρωση της Ελλάδας, μετέβη μυστικά στην Κύπρο με το ψευδώνυμο Διγενής και ίδρυσε την ΕΟΚΑ, της οποίας ήταν και ο στρατιωτικός αρχηγός και ενώ πολιτικός αρχηγός της ήταν ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος, με στόχο την εκ-

δίωξη των Βρετανών από το νησί και την ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα. Η Βουλή των Ελλήνων, με το Νόμο 3944 που δημοσιεύτηκε στο Φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως Α 51 στις 20 Μαρτίου 1959, προήγαγε ομόφωνα τον Γεώργιο Γρίβα από αντισυνταγματάρχη σε αντιστράτηγο, του απένειμε ειδική σύνταξη, καθώς επίσης και τον τμητικό τίτλο του Αξίου Τέκνου της Πατρίδος. Ο Γρίβας και η ΕΟΚΑ ενέπνευσαν πολλά απελευθερωτικά κινήματα και επαναστάτες όπως τον Φιδέλ Κάστρο, όπως ο ίδιος αναφέρει με δύο επιστολές του (1959 και 1974) προς τον Γρίβα, μάλιστα στη πρώτη επιστολή αναφέρει: «Στρατηγέ, ο αγώνας σας με γοήτευσε και αποτέλεσε παράδειγμα για την απελευθέρωση της Πατρίδας μου. Συγχαρητήρια, Εύχομαι η Δημοκρατία και η Δικαιοσύνη να βασιλεύσουν επιτέλους στον κόσμο».

Η Βασιλική Ακαδημία Αθηνών απένειμε στον Γρίβα το Χρυσό Μετάλλιο, την ύψιστη τιμή απ' όσες διαθέτει, κατά την πανηγυρική της συνεδρία της 24ης Μαρτίου 1959.

Μετά την ανακήρυξη της Κυπριακής Δημοκρατίας το 1960, ο Γρίβας συνέχισε να αποτελεί ουσιαστικό παράγοντα των εξελίξεων. Αναχώρησε για την Ελλάδα, όπου έγινε δεκτός με μεγάλες τιμές, του απονεμήθηκε ο βαθμός του στρατηγού εν αποστρατεία και ανακηρύχθηκε ομόφωνα από την Ελληνική Βουλή άξιο τέκνο της πατρίδος. Τον Ιούνιο του 1964, τον έστειλε ξανά η κυβέρνηση Παπανδρέου ως επικεφαλής 5.000 στρατιωτών και ανέλαβε την αρχηγία των ελληνικών στρατιωτικών δυνάμεων και στη συνέχεια και της Εθνικής Φρουράς με τη συναίνεση του Μακαρίου. Το Νοέμβριο του 1967, ελληνοκυπριακές δυνάμεις υπό τις διαταγές του Γρίβα επιτέθηκαν στους Τουρκοκυπρίους στις περιοχές Άγιος Θεόδωρος και Κοφίνου δυτικά της Λάρνακας, ύστερα από εντάσεις

και προκλήσεις μεταξύ των δύο πλευρών, με αποτέλεσμα τον θάνατο 22 Τουρκοκυπρίων και ενός Ελληνοκύπριου. Η Τουρκία απείλησε να εισβάλει στο νησί και η εισβολή απετράπη μόνο με ανταλλάγματα την απόσυρση της ελληνικής μεραρχίας από την Κύπρο και την ανάκληση του Γρίβα στην Ελλάδα.

Το καλοκαίρι του 1971, όταν οι σχέσεις του Μακαρίου με τη δικτατορία των Συνταγματάρχων είχαν ενταθεί, επέστρεψε κρυφά στην Κύπρο και ίδρυσε την ΕΟΚΑ Β', η οποία στελεχώθηκε κυρίως από πρώην άνδρες της ΕΟΚΑ και νέους που πίστεψαν ότι με τη δυναμική δράση θα πειθόταν ή θα εξαναγκαζόταν ο Μακάριος να ακολουθήσει τη γραμμή της ένωσης. Τελικά το μόνο που επετεύχθη ήταν η διχοτόμηση της Κύπρου μετά την τουρκική εισβολή του Ιουλίου 1974 παρά η ένωση με την Ελλάδα. Πέθανε από καρδιακή προσβολή στο κρυσφύγετο του στη Λεμεσό στις 27 Ιανουαρίου 1974.

Η ευρείας κυκλοφορίας εφημερίδα Χαραυγή στην Κύπρο, θέτει θέμα δολοφονίας του στρατηγού. Το θέμα το αναδεικνύει μέσα από το εξής ερώτημα: Γιατί δεν έγινε νεκροψία για τον θάνατό του; Για ένα τέτοιο πρόσωπο που διαδραμάτισε το δικό του σημαντικό ρόλο στη σύγχρονη ιστορία της Κύπρου και στην ιστορία της σύγχρονης Ελλάδας, όχι μόνο έπρεπε, αλλά και επιβάλλετο να διενεργηθεί νεκροψία.

TALK OF THE CITY

Ο Γιώργος Χατζηβασίλης επιλέγει για σας «το ψυχογράφημα» του Αθηναϊκού Τύπου

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΝΕΑ ΜΑΖΙ Η ΜΟΝΟΣ;

Το διευρυνόμενο προβάδισμα του ΣΥΡΙΖΑ – όπως καταγράφεται στις δημοσκοπήσεις – δίνει τον τόνο ενόψει των εκλογών της Κυριακής. Υπό την ηγεσία του Αλέξη Τσίπρα, η αξιωματική αντιπολίτευση οδεύει προς την εξουσία και πιθανώς την αυτοδυναμία. Βεβαίως την Κυριακή τον λόγο έχουν οι ψηφοφόροι. Αυτοί θα δώσουν την εντολή – τόσο στο πρώτο, όσο και στα υπόλοιπα κόμματα. Είναι η ώρα της κάλπης – που θα δώσει τα μηνύματά της.

Ωστόσο οι πολίτες έχουν στείλει τα μηνύματά τους από καιρό – κι ας αρνείται το πολιτικό σύστημα να τα λάβει. Με συντρι-

πικά ποσοστά οι Έλληνες και οι Ελληνίδες τάσσονται υπέρ κυβερνήσεων ευρύτατης συνεργασίας. Τέτοια πρέπει να είναι η κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα, όποιο κι αν είναι το αποτέλεσμα των εκλογών. Η χώρα δεν έχει την πολυτέλεια να ζήσει την επανάληψη του 2009, όταν η κυβέρνηση Παπανδρέου επωμίσθηκε μόνη τον χειρισμό της οικονομικής κρίσης – με τα γνωστά αποτελέσματα. Πίσω από τις αναπόφευκτες προεκλογικές κορόνες υπάρχει η πραγματικότητα – τόσο στα δημοσιονομικά όσο και στην πραγματική οικονομία. Η Ελλάδα είχε φτάσει ένα βήμα πριν από την έξοδο από το Μνημόνιο – αλλά η μακρά

προεκλογική περίοδος έχει αυξήσει τον τελικό «λογαριασμό». Οι θετικές προσδοκίες που έχει καλλιεργήσει ο ΣΥΡΙΖΑ είναι πολλές. Αλλά ύστερα από πέντε χρόνια μνημονιακών θυσιών, η οποιαδήποτε διάψευση δεν πρόκειται να γίνει αποδεκτή από την ελληνική κοινωνία – και ο χρόνος δεν θα είναι σύμμαχος της νέας κυβέρνησης. Απαιτείται επομένως η αναζήτηση συμμάχων από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ, ανεξαρτήτως εκλογικού αποτελέσματος. Μία κυβέρνηση μικρής κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας θα είναι ανίσχυρη στο εσωτερικό – και εύκολα λεία για τους δανειστής.